

egen sag, når de har betalt deres gæld. Så langt er vi enige, tror jeg nok.

Nej, det jeg mener, vi diskuterede, var sådan set, hvad staten skulle bruge sine sparede udgifter på. Her er det, jeg siger, at jeg har den følelse, at når vi trækker disse midler fra i bloktilskuddene, så er det faktisk forbrugernes penge, vi har mellem hænderne. Derfor er mit udgangspunkt bare, at hvis vi kan bruge en del af de midler til at skåne forbrugerne for en ny udgift, så lad os gøre det, for mere retfærdigt kan vi ikke bruge de midler efter min mening.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

I denne her debat står der to meget klare alternativer over for hinanden, nemlig et borgerligt grundsynspunkt, som går ud på, at klimaproblemerne i virkeligheden er fuldstændig hamrende ligegyldige, eller også har man opgivet at gøre noget ved det. Så vil man åbne for, at dansk eksport af el på basis af kul og naturgas til Sverige og Norge osv. kan ekspandere, en hurtigere bortødsling af de ressourcer, naturen har ladet tilbage til os, efter princippet, at efter os syndflooden.

Så håber man, at man kan tjene nogle penge på at sælge noget kulbaseret strøm til andre lande og samtidig klare sig uden om klimaforpligtelserne ved at købe noget varm luft i Rusland og andre steder.

Man kan sige, at hvis udgangspunktet er, at der skal tjenes penge og spares penge i den offentlige økonomi, og at klimaproblemerne er fuldstændig ligegyldige, og det er fuldstændig ligegyldigt, at vi opbruger olien og naturgassen, at det er fuldstændig ligegyldigt, at vi sætter kulforbruget op og dermed fremskynder ødelæggelsen af det globale klima, så kan jeg godt se, at der er en eller anden form for rationalitet i det borgerlige synspunkt.

Så kan man jo bare bruge væk og prøve at score nogle hurtige penge. At der så ikke er gas tilbage til vores efterkommere, at klimaet bliver ødelagt, det kan man overlade til kommende generationer, det har jo ikke nogen betydning her og nu.

Det er filosofien og tankegangen i regeringens klimaplan, er jeg desværre nødt til at sige til ministeren. Det, der så er yderligere tragisk, synes jeg, er, at så tror man, at man kan tjene

nogle penge til det danske samfund på den kortsigtede måde.

Men hvad hvis man gik i gang med rent faktisk at løse klimaproblemerne? Hvad hvis man lavede en trafikplan, som betød, at vi opbyggede togdriften i Danmark til at blive virkelig effektiv, til at reducere CO₂-udslippet fra tog, fra bilområdet ved at få folk over i togene? Der har vi set en trafikplan fra regeringens side, som helt entydigt går ud på, at vi skal forøge forureningen ved at få flere mennesker til at køre i bil og færre mennesker til at køre i tog.

Ser vi på energisektoren, jamen så er det samme politik. Det handler om at få brugt noget mere kul og få svedet nogle flere ressourcer af.

Vi kunne omvendt anvendte vores ressourcer til at blive førende inden for udviklingen af de energiformer, som bliver fremtiden, uanset hvad vi så beslutter her i Folketinget i dag, fordi det bliver nødvendigt, da olien vil være brugt. Ikke i vores generation, men i mine børns generation vil olien være ved at være opbrugt.

Kl. 20.10

Det vil sige, at andre energiformer kommer på banen. Danmark kommer bare ikke med, dansk industri kommer ikke med, danske arbejdspladser kommer ikke med, fordi den borgerlige kortsynethed forhindrer en virkelig satsning på det, der er fremtidens produktion og investering, det, man vil kunne tjene penge på og skabe danske arbejdspladser på, nemlig udviklingen af de energiformer, som tilhører fremtiden.

Her i Danmark har vi en regering, der kører efter bakspejlet og ikke kigger ud gennem forruden, men alene af bagruden. På et eller andet tidspunkt, når man kører hen ad vejen, så drejer den, men den danske bil drejer ikke, den kører ud over skrænten. Det synes jeg er ærgerligt.

Men der er jo sket det, at regeringens politik er så klar, så fuldstændig renset for miljøhensyn, så fuldstændig renset for beskæftigelsespolitisk perspektiv, så fuldstændig renset for betalingsbalancemæssigt perspektiv, så fuldstændig renset for energiøkonomisk perspektiv, at det her jo er en sag, der frem til næste valgdato vil være enestående at få ud i en offentlig debat i befolkningen og til ved næste folketingsvalg at få truffet et principielt valg: Skal vi køre ud over skrænten sammen med de borgerlige, eller skal vi prøve at redde os i land?

Det synes jeg er et godt tema at få ud som grundlag for en kommende offentlig debat, og dét vil jeg gerne sige regeringen tak for; at man